

89. Hvid Sommer Pigeon.

Literatur og Synonymer:

1. Weisser Sommertaubenapfel (Diel, Kernobstsorten, 1806, VIII, p. 33).
2. Weisser Sommer-Taubenapfel (Oberdieck, Illustriertes Handbuch der Obstkunde, I, Nr. 206).
3. Pigeonnet blanc d'été (André Leroy, Dictionnaire de pomologie, Nr. 335).

Historie. — Denne Pigeon synes at være af tysk Oprindelse. Diel meddeler, at han har modtaget den fra Hofgartner Schulz i Schaumburg, der havde nogle Træer af den, som han havde fået fra Weimar. Han beskrev den i 1806 under ovenstående Navn. Oberdieck havde i sin Tid modtaget den fra Diel, men den gik tabt for ham; senere fandt han i Sulingen og i Nienburg (Hannover) store Højstammer af den. Her til Planteskolen er den kommen fra Oberdieck i Året 1859. Den er herfra tidligere bleven meget udbredt, så den findes mange Steder her i Landet.

Beskrivelse af Træet. — Træet er hårdført og sundt, voxer almindelig kraftig, opnår en god Størrelse og danner i Frugthaven en løvrig, flad, hvælvet Krone. — Årsskud: talrige, temmelig udadgående, middellange og middeltukke, lidt knæede, foroven uldede, lyst rødbrune, meget sølvgråhuede, med talrige afrundede Lenticeller. — Bladknopper: middelstore, spidse, tilliggende, med brune, lidt uldede Knopskjæl. Blade: på Sommerskuddene ægformede, med temmelig udløbende, skarp Spids, skarpt savtakket Rand og korte, temmelig tykke Bladstilke, Axelbladene ere lidet udviklede, linjeformede; om Frugtknopperne ere Bladene større, langt elliptiske. — Frugtknopper: temmelig store, lange, stumpet spidse, med røde, brunkantede, svagt hårede Knopskjæl. — Blomster: små, temmelig tidlige; Kronbladene langagtige, udvendig lyst rosenrøde, indvendig hvide.

Frugtbarhed: stor.

Kultur. — Træet lader sig, forædlet på Vildling, uden Vanskelighed optrække til smukke Halvstammer, og i denne Form vil det kunne dyrkes under almindelig gode Forhold; i meget udsatte Haver dyrkes det som Lavstamme. Det tager godt fat på Paradis eller Doucin og giver meget frugtbare små Pyramider og Busktræer, som, når de plejes godt, i flere År vedblive at bære rigt.

Beskrivelse af Frugten. — Størrelse: under Middelstørrelse eller lille, 53 mm. høj, 56 mm. bred, i god Udvikling 58 mm. høj og bred. — Form: undertiden lidt mere høj end bred, afstumpet rundlig ægformet; Bugen sidder omtrent på Midten, og derfra aftager den ofte temmelig ligeligt til begge Ender, i Almindelighed mest imod Bægeret, omkring hvilket den dog sjældent er så bred, som den ene Afbildning viser. Tværsnit rundt. — Frugtstilk: 15 a 20 mm. lang, undertiden kortere, tynd eller middeltuk, grøn, lidt uldet, siddende i en snæver, moderat dyb Stilkgrube, der oftest er rustfri. — Bæger: lukket, sjældnere lidt åbent, grønt; Bægerbladene middelbrede og middellange, indadbøjede og oprette; anbragt i en temmelig flad eller middeldyb, ofte snæver Nedsænkning, hvis Sider og Rand bestå af fine Folder og enkelte lidt højere Kanter eller Ribber, der dog kun tydeligt kunne ses på Frugtens øverste Del. Bægerhulen lille, tragtformet. Støvdragerne midtstillede. — Hud: tynd, glat, glinsende, på Træet med tynd Dug, på Lageret lidt fedtet, ved Modenheden voxagtig stråhvid, ofte med grønne Steder, på Solsiden ofte lysegul;

brunlige Punkter sparsomme. Den fine Hud er meget ømtålig imod Tryk. Lugt temmelig svag. — Kjød: hvidt, fint, lidt fast, marvagtigt, saftigt, tilstrækkelig sødt, lidt vinsyrligt, med kun svag Aroma. — Kjernehus: langt løgformet; Kamrene imod Stilken spidse, imod Bægeret afrundede eller med en kort Spids, middelstore, næsten lukkede, hvert med 2 Kjærner, som ere lange og langt tilspidsede, brune og godt udviklede. Axehulen smal.

Modenhed. — Den må plukkes før Modenheden er fuldt udviklet, i Almindelighed i første Halvdel af September (i 1889 i Midten af August); den kan opbevares temmelig længe, men beholder kun sin Velsmag i 2 a 3 Uger.

Kvalitet og Brug: god Bordfrugt, fin Kjøkkenfrugt.